

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

24. juli 2014

Folketingets Kulturudvalg har den 4. juli 2014, efter ønske fra Mette Bock (LA), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 239 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Kan ministeren bekræfte, at ministeren tolker punkt 2.2 i Kommissionens anden beretning om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester, hvoraf det blandt andet fremgår, at "Kommissionens mål kun er at få udviklet et grænseoverskridende marked, der er ensbetydende med et udbud i fuld overensstemmelse med de europæiske borgeres legitime ønske om fri bevægelighed og deres forventninger i øvrigt, dvs. lovlig adgang til tv og andre elektroniske tjenester på deres eget sprog og fra deres hjemstat", på den måde, at en EU-borger betragtes som en legitim betaler for sin tilgang til tjenester, som kun findes på internettet, f.eks. Viaplay, Netflix eller TV2 Play, samt at et flow TV abonnement, med henvisning til den frie bevægelighed i EU, legalt kan bruges indenfor de 28 EU-lande?

Svar:

I Kommissionens anden beretning (fra 2008) om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester redegør Kommissionen – ud over for medlemslandenes implementering af direktivet i national ret – bl.a. for dens overvejelser om direktivets nytteværdi og relevans på længere sigt i lyset af udviklingen siden vedtagelsen af direktivet, herunder særligt de mange nye muligheder at distribuere indhold på.

I den forbindelse beskriver Kommissionen i punkt 2.2. udviklingen af et "gråt marked" for betalings-tv-kanaler, hvor borgere ganske vist betaler for en given betalings-tv-kanal via et abonnement (og altså ikke benytter dekoderudstyr e.l., der er ulovligt i medfør af direktivet), men hvor abonnementet er tegnet via en proforma-adresse i et andet medlemsland end det land, hvor abonnementet benyttes. Herved vil udnyttelsen

af abonnementet kunne være i konflikt med, at senderrettighederne til de kanaler, der indgår i abonnementet, kun gælder for det nationale område, hvor abonnementet er tegnet. Det er i forbindelse med omtale af bekymringen hos et flertal af aktørerne på markedet for en legalisering af det grå marked, at Kommissionen finder anledning til at understrege (den engelske version af den i spørgsmålet citerede tekst):

”It is important to note, in this respect, that the only cross-border market which the Commission would like to see developed is that for services catering to the mobility and legitimate expectations of European citizens and, as such, legally available in their mother tongue and the language of their native country”

Kommissionen konkluderer efterfølgende i sin evaluering af direktivet (afsnit 4.1), at det i relation til den fri bevægelighed gælder, at selv om der med direktivet er etableret en fællesskabsramme, som skulle virke befordrende for udviklingen af det indre marked for de af direktivet omfattede tjenester, er der endnu ikke sket meget med hensyn til en fuldt lovlig udvikling af grænseoverskridende tjenester, idet navnlig det grå marked som grænseoverskridende mekanisme synes at være længst fremme.

I beretningens afsnit 3.3 understreger Kommissionen, at den retlige beskyttelse, der er indeholdt i direktivet, alene retter sig mod anvendelse af ulovlige anordninger (piratdekodere o.l.) til at skaffe sig adgang til adgangsstyrede/adgangsstyrende tjenester, og ikke mod andre handlinger såsom anvendelse af lovlige anordninger, der ikke overholder eventuelle territoriale restriktioner, som det er tilfældet på det beskrevne grå marked. Direktivet har således ikke til formål at sikre beskyttelse af ophavsretten, der i stedet er omfattet af et særligt direktiv (direktiv 2001/29/EF af 20. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet), eller regulere, hvorledes rettighedshaverne administrerer deres enerettigheder. Kommissionen fastslår dog, at direktiv 98/84/EF beskytter tekniske systemer, der benyttes til forvaltning af digitale rettigheder (DRM).

På baggrund af ovenstående finder jeg ikke anledning til at tolke Kommissionens ovennævnte tilkendegivelse i beretningen om, at man gerne ser udviklet et grænseoverskridende marked, der sikrer EU-borgere lovlig adgang til tv og andre elektroniske tjenester på deres modersmål og deres hjemstats sprog, på en sådan måde, at Kommissionen finder, at abonnemeter på tjenester (internet, flow-tv mv.) fuldt legalt kan benyttes i alle medlemslande uagtet eventuelle territoriale restriktioner for benyttelsen.

Jeg kan i øvrigt nævne, at EU-domstolen i de forenede sager C-403/08 og C-429/08 har truffet afgørelse om, at et system med licenser til transmission af fodboldkampe, som giver radio- og tv-selskaber en geografisk eneret i deres respektive medlemsstater, og som forbyder tv-seere ved hjælp af et dekoderkort at se disse fodboldkampe i en anden medlemsstat, er i strid med EU-rettens konkurrenceregler og retten til fri bevægelighed for tjenesteydelser. Der kan dog være andre dele af transmissionen end selve

fodboldkampen, der er ophavsretlig beskyttet, fx indledende videosekvenser eller musikalske indslag. Det betyder i praksis, at handlinger, der er omfattet af rettighedshavernes enerettigheder (retten til eksemplarfremsstilling og tilgængeliggørelse for almenheden), kræver samtykke uagtet det forhold, at dommen fastslår, at det er tilladt at benytte lovlige, udenlandske dekoderkort, der giver adgang til udsendelser uden for den medlemsstat, hvortil en licens er tildelt.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at der for nuværende pågår drøftelser i EU om en mulig modernisering af de ophavsretlige regler med det formål at sikre, at de tager højde for den teknologiske udvikling. I denne kontekst iværksatte Kommissionen en høring om ophavsret i slutningen af 2013. Regeringen nævnte i sit høringsvar fra marts 2014, at den generelt støtter initiativer, der har til formål at modernisere lovgivningen om ophavsret og overvinde fragmentationen i markedet, så længe sådanne initiativer er proportionale i sikringen af balancen mellem effektiv beskyttelse af rettighedshavere og samfundets legitime interesser i at have adgang til kreativt indhold på en ubureaukratisk måde. Det er forventningen, at Kommissionen offentliggør en hvidbog om dette emne i løbet af efteråret.

Marianne Jelved